

μέρα, κι όμως η κρίση του γυμνάζεται στην παράβουση όσο η δική μας στην προσοχή, μιὰ δὲν ἔχουμε πιά τὴν ἠθικὴ δύναμη μήτε τίποτις ἄλλο νὰ τολμήσουμε!

Ἔχει λοιπὸν κι αὐτὸ τὴν ψυχολογία του. Τί νὰ περιμένῃς ἀπὸ ἓνα παληκάρι ποῦ φοβᾶται ἄξαφνα νὰ πῆ ἓνα ποτήρι νερό; Ὁ φόβος αὐτὸς ποῦ φυτεύτηκε καὶ καλλιεργήθηκε μέσα του, πάντα **φόβος** θὰ εἶναι. Ἔτσι θὰ λογαριάσῃ καὶ θὰ κυλοσυλλογιστῇ κάθε ἄλλο κίνησι, θὰ κοινοσταθῇ, θὰ δειλιάσῃ. Ἔχουμε, θαρρῶ, τέτοιους καὶ νέους καὶ γέροντες πολλοὺς.

Ὅστε μὲ τὴν καλὴ, τὴν ἀθώα αὐτὴ γύμνασι ποῦ δίνουμε στὸ νοῦ μας γιὰ τὴν προφύλαξη τῆς υγείας, χαλνοῦμε καὶ χαλαρώνουμε καίτι πῶς πολὺτιμὸ καὶ πῶς χρεωζόμενο ἀπὸ τὴν υγεία, — τὸ **χαρακτήρα** μας. Μᾶς κυριεύει ὁ ἐγωϊσμός, μᾶς κρυφωτρώνει ὁ φόβος τοῦ θανάτου, θαμπώνει τὸ λογικὸ μας καὶ δὲ βλέπουμε πιά μήτε σκέψη μήτε πράξη ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὴ σλαβιά τῆς φιλοζωίας.

Μερικοὶ μας προχωροῦμε καὶ κάτι παρέχει. Διαβάζουμε καὶ μερικὰ γιατροσόφια. Μαθαίνουμε ἄξαφνα ποῦ βρίσκεται τὸ σικώτι, τὰ νεφρὰ, τὰ πλεμόνια, καὶ τί πρωτονοιώθει ὅποιος πάθη ἠπαιτίτη, νεφροίτη, πλευροίτη, χιτιὰ. Ἀρχίζει τότες νὰ ξεφυτρώνῃ καὶ νὰ φουντώνῃ ἄλλο ἔθνικὸ μας χαραχτηριστικὸ, ἡ **ὑποψία**, ποῦ εἶναι κι αὐτὴ δειλιά, μόνο καί χειρότερη. Σκιαζοῦμαστε μ' ἓνα βήχα, μ' ἓνα κόψιμο, μ' ἓνα τίποτις. Τὸ μελετοῦμε, τὸ σκαλίζουμε, τὸ τρέμουμε, ὅσπου μὲ τὴ φαντασία μας τὸ κίνουμε θεριὸ τρισμέγεθο ποῦ βιάθηκε νὰ μᾶς φάῃ. Πηγαίνουμε στὸ γιατρὸ, ὁ γιατρὸς πάντα θὰ μᾶς δεχτῇ σοβαρὰ καὶ θὰ μᾶς μιλήσῃ πῶς σοβαρὰ, ἀντὶς νὰ μᾶς δείρῃ, ἢ τοῦλάχιστο νὰ μᾶς κοροϊδέσῃ. Τέλος ἡ ὑποψία ἐκείνη γίνεται πάθος κι ἀπὸ τὴν καθαυτὴ τὴν ἀρρώστια πῶς ἀγιάτρευτο.

Ἀδύνατος, μὲ τέτοιους περισπαισμούς, ὄχι πιά ὁ ἠρωϊσμός, μιὰ ὁ κοινὸς ὁ νοῦς, τὸ κοινὸ τὸ θάρρος ποῦ χαρακτηρίζει ἀνθρώπους καὶ λιόντες ποῦ πηγαίνουν ὀμπρός. Ἡ θὰ σταματήσῃ ὀλότελα ὁ ὑποχοντριακὸς μας, ἢ ἀποτραβιέται κιάτις ἀντὶς νὰ προχωρήσῃ. Ἔχει δὲν ἔχει θὰ συλλογιστῇ τὴ φανταστικὴ τὴν ἀρρώστια. Καὶ χωρὶς νὰ τὸναιρένεται τί ἐγκλημα κάνει, στέλνει ἀρρώστια ἀληθινὴ κι ἀγιάτρευτὴ μέσα στὸ ἔθνος του. Τὴν ἀκιμωσιῶ, τὴ στασιμότη, τὴν παρακμὴ.

Ἐγὼ λέω νὰ τὰ πετάξουμε στὸν ἄνεμο τὰ «Ἑγυπινὰ παραγγέλματα.» Ἐγυπινὸ παραγγέλμα μας νάναι τὸ φρεῖ ὅταν ἔχουμε ὄρεξη, τὸ παιχνίδι σὰν εἴμαστε ἀκόμα μικροὶ, κάποτες καὶ μεγάλοι, ὁ καθάριος ὁ ἀγέρας, κρύος ἢ ζεστός ἀδιάφορο, καὶ προπάντων ἡ **δουλειά**. Νὰ λείψουνε πιά οἱ μισερὸι αὐτοὶ ποῦ μᾶς μπλοδίζουν τὸ δρόμο. Ὁ δρόμος ὑπάρχει. Ἡ δύναμη κ' ἡ θέληση νὰ τὸν τρέξουμε δὲν ὑπάρχει.

A. E.

Ο "ΝΟΥΜΑΣ,"

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΗ, Ἄρ. 11. ΑΘΗΝΑ

Συντρομὴ χρονιάτικη: Γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ γιὰ τὴν Κρήτη δρ. 10. Γιὰ τὸ ἔξωτερο γρ. χρ. 12 1/2. — Γιὰ τὶς ἐπαρχίες δεχόμεστε καὶ τρίμηνες συντρομὲς (3 δρ. τὴν τρίμηνα). — Κανένας δὲ γράφεται συντρομητὴς ἀδὲ στέλνει μπροστὰ τὴ συντρομὴ του.

20 λεπτὰ τὸ φύλλο, 20. — Γὰ περιεμένα φύλλα πουλιούνται στὸ γραφεῖο μας στὴ διπλὴ τιμῇ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κιάσκια. καὶ στὶς ἐπαρχίες στὰ Πραχτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

BENIZELOS KAI MISTRIOTHS — ΓΛΩΣΣΑ ΑΝΤΙΛΛΑ-Ι-ΚΗ — ΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΡΩΜΑΙ-Ι-ΚΟ ΣΚΟΛΕΙΟ — ΑΝΑΓΚΗ ΕΙΔΙΚΡΙΝΕΙΑΣ . . . — ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΟΥΣ ΜΑΣ. — Ο ΝΟΥΜΑΣ ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ.

ΑΞΙΖΕΙ νὰ θανατιστῇ σὲ τούτη δὴ τὴ στήλῃ ἓνα ἐπεισόδιο τοῦ κ. Μιστριώτη, ποῦ πολλοὶ τὸ ξέρουν καὶ τὸ μολογάνε, μιὰ ποῦ ἀνάγκη νὰν τὸ μάθουν κι ἄλλοι καὶ νὰ τὸν καμαρώσουνε.

Ἐνα πρωτὸ ἢ δειλινοῦ, δὲν ξέρουμε καλὰ καλὰ, τὴν προπερασμένη βδομάδα, πῆρε ὁ μπάρμπα Μιστριώτης τὸ Σάντισο του, τὸν κ. Φιλαδέλφεια, καὶ πήγαγε στὸ Ἑ. Πουργεῖο τῶ Ναυτικῶ νὰνταμώσουνε τὸν κ. Πρωθυπουργό. Ὁ λόγος, ἔθνηκός πάντα, ἡ προστασία τῆς χιλιονατατρεγμένης Καθαρεύουσας. Ὁ κ. Βενιζέλος τοὺς καλοδέχτηκε κι ὁ κ. Μιστριώτης ἀρχίνησε νὰ ζητορεῖει διαφεντεύοντας τὴν καθαρεύουσα, (ποῦ πρέπει, λέει, νὰ προστατευτῇ μὲ «εἰδικὸ ἄρθρο» στὸ Σύνταγμα), καὶ βρίζοντας τοὺς δημοτικιστάδες.

Ἄφου εἶπε κ' εἶπε, ὅσα ξαναμάσησε ἴσαμε τώρα σὲ λόγους καὶ σὲ ἄρθρα χίλιες φορές, ὁ κ. Βενιζέλος σηκώθηκε καὶ τοῦ ἀπάντησε μὲ τὰ δλοστρόγγυλα τούτα λόγια:

— Ἀξιότιμε καὶ σεβαστὲ κ. Μιστριώτη. Παρακολουθῶ ἀπὸ χρόνια ὅσα λέτε κι ὅσα γράφετε γιὰ τὴν καθαρεύουσα, μιὰ δὲν μπορῶ νὰ πειστῶ ἀκόμα πὼς κ' οἱ δημοτικιστάδες δὲ δουλεύουνε γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα παρὰ γιὰ τὴν Τούρκικη.

Κι ὁ κ. Μιστριώτης πῆρε τὰ βρεμένα του καὶ τὸν κ. Φιλαδέλφεια του καὶ τράβηξε στὴ δουλιὰ του.

*

ΝΑ, καὶ δευτέρη ἐκδοσι τοῦ ἴδιου ἐπεισοδίου. καθὼς τὴ δημοσιεύει ἡ «Ἀκρόπολις» τῆς περιεμένης Πέμης (σελ. 1, στήλῃ 7).

Ἐπὶ τὸ ἔπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν προχθὲς μετέβη ὁ κ. Μιστριώτης μετὰ τοῦ κ. Φιλαδέλφειας καὶ ἐτέρου τινὸς τοῦ ὁποίου δὲν ἐγνώσθη ἀκόμη τὸ ὄνομα.

Παρουσιάσθησαν ἐνώπιον τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ ἐ-